جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ: همشهری
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۵۳۵ | یکشنبه ۲ مرداد ۱۴۰۱ | ۲۴ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ | اذان ظهر: ۱۳:۱۱ |
غروب آفتاب: ۲۰:۱۵ | اذان مغرب: ۲۰:۳۶ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۴:۲۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۰۷ |

یادداشت | محمد محمودی

سردی دیپلماسی عمومی در فصل گرم دیپلماتیک!

فصل گرم دیپلماتیک کشور با سفر امیر قطر، نخست وزیر عراق و شش رئیس‌جمهور به تهران در یک دوره زمانی هشت هفته‌ای، بسیار امیدوارکننده بود و تأثیرات جدی از نقش‌آفرینی‌های مؤثر جمهوری اسلامی ایران را در صحنه ژئوپلیتیک نوین شرق و تحقق نظم جدید جهانی به جا گذاشت.

متأسفانه در کنار فصل گرم دیپلماتیک کشور، روزهای سرد مشهودی از دیپلماسی عمومی در فضای کشورمان دیده شد که اگر توجه جدی به رفع آن نشود، می‌تواند فصل گرم دیپلماتیک ما را در آینده‌ای نه‌چندان دور - به‌واسطه عدم اقناع لازم افکار عمومی - به خزان تبدیل کند.

یکی از مهم‌ترین مظاهر سردی دیپلماسی عمومی در سفر امیر قطر، نخست وزیر عراق و شش رئیس‌جمهور به پایتخت جمهوری اسلامی ایران، عدم نقش‌آفرینی مؤثر شهرداری تهران بود. در حالی که انجام تبلیغات شهری مؤثر و مرتبط با هشت سفر مهم خارجی در هشت هفته گذشته می‌توانست به پایتخت نظام اسلامی، کاملاً رنگ دیپلماتیک دهد و با استفاده از تصاویر مفاخر فرهنگی و اماکن گردشگری از کشورهای تاجیکستان، ترکمنستان، ونزوئلا، قطر، عراق، قزاقستان، ترکیه و روسیه بر بیلبوردهای شهری تهران، پیام امید بخش گسترش تعاملات شرقی را به افکار عمومی مخابره کند.

شهردار تهران از جمله می‌توانست با همکاری نهاد ریاست جمهوری و وزارت امور خارجه زمینه صرف «غذای غیررسمی» مهمانان عالی‌رتبه کشور را با همراهی ریاست محترم جمهور در یکی از رستوران‌های سنتی و قدیمی تهران فراهم کند که نکرد.

شهرداری تهران می‌توانست با همکاری بنیاد مستضعفان از ظرفیت‌های منحصربه‌فرد تله‌کابین توچال هم نهایت بهره‌برداری را ببرد و با میزبانی از بالاترین مقام‌های هشت کشور در مرتفع‌ترین هتل جهان در ارتفاعات شمال تهران، تصویری دیده نشده از زیبایی‌های پایتخت جمهوری اسلامی ایران را به تمام دنیا مخابره کند.

در کنار اینها، شهرداری تهران از قدرت نفوذ نامگذاری خیابان‌ها، میادین یا اماکن شهری نیز در زمینه دیپلماسی عمومی غافل ماند و فرصت طلایی افتتاح «هشت خانه‌دوستی» میان جمهوری اسلامی ایران و کشورهای تاجیکستان، ترکمنستان، ونزوئلا، قطر، عراق، قزاقستان، ترکیه و روسیه را از دست داد و هیچ سردیسی را هم به یاد مفاخر بزرگ فرهنگی این کشورها رونمایی نکرد!

البته صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران نیز در هشت هفته گذشته، اقدام درخور توجهی برای استفاده حداکثری از قدرت دیپلماسی عمومی از این هشت سفر مهم دیپلماتیک انجام نداد و همچنان کانال‌های مختلف تلویزیونی و رادیویی ما از پخش موسیقی، فیلم، سریال و معرفی آیین‌ها و اماکن گردشگری هشت کشور تاجیکستان، ترکمنستان، ونزوئلا، قطر، عراق، قزاقستان، ترکیه و حتی روسیه، تقریباً خالی بود و تنها به ذکر اخبار رسمی دیدارهای دیپلماتیک بسنده شد!

واقعیت آن است که اگر ما در نبرد رسانه‌ای و جنگ روایت‌ها در حوزه سیاست خارجی، کمتر پیروز می‌شویم، به خاطر بی‌توجهی و باور لازم «وزارت امور خارجه» به ارزش دیپلماسی عمومی در روزگار جنگ نرم است. چون اگر غیر از این بود در هشت هفته گذشته و در جریان سفر امیر قطر، نخست وزیر عراق و شش رئیس‌جمهور به تهران، یقیناً وزارت امور خارجه از صداوسیما و شهرداری تهران یاری می‌طلبید و حداقل یک اقدام چشمگیر و بازتاب خارج از پروتکل دیدارها و تصاویر رسمی دیپلماتیک برنامه‌ریزی می‌کرد تا همچنان دیدن تصاویر همبرگر خوردن غیررسمی رهبران کشورهای غربی در کنار دیدارهای رسمی، برای ما «حسرت رسانه‌ای» نماند!

حرف آخر اینکه، فقدان ابتکار عمل، برنامه‌ریزی‌های نوآورانه و خلاق و بسنده‌کردن به تکرار برنامه‌های مکرر سالانه در حوزه دیپلماسی عمومی جمهوری اسلامی ایران، هم قدرت دیپلماسی سیاسی کشور را به شکل فزاینده‌ای کاهش داده و هم موجب عدم استحکام روابط دیپلماتیک میان کشورها بر اساس میزان تعامل ملت‌ها شده‌است. رخوت دیپلماسی عمومی در داخل کشور هم بسیار آسیب‌زاست و قدرت اقناع افکار عمومی را درباره ضرورت سیاست‌های منطقه‌ای دولت سیزدهم، به‌شدت پایین آورده‌است، چراکه اصولاً جمع کل اطلاعاتی که مردم ما از فرهنگ و هنر تاجیکستان، ترکمنستان، ونزوئلا، قطر، عراق، قزاقستان، ترکیه و روسیه دارند شاید معادل شناخت آنها از یک خواننده امریکایی نباشد! پاشنه آشیل سیاست خارجی منطقه‌ای ما همینجاست!

حکمت

امام علی علیه‌السلام:

هر که با دانش خلوت کند، از هیچ خلوتی احساس تنهایی نکند.

غرر الحکم: ۵۲۱۸.

تابلوی مظفری از گلستان تا انگلستان

وزارت میراث فرهنگی در قبال ادعای سرقت از کاخ گلستان سکوت کرده است

■ محمدصادق عابدینی

وزارت میراث فرهنگی فعلاً مدیران کاخ گلستان را از مصاحبه مطبوعاتی درباره تابلوی مظفری منع کرده و همه چیز قرار است به بررسی فهرست دارایی‌های این کاخ موزه قجری و ادعای مطرح شده، موکول شود.

سرقت یک تابلوی نقاشی از مظفرالدین شاه قاجار، از موضوعات داغ حوزه میراث فرهنگی است. تابلوی پرتره مظفرالدین شاه که بر دیوار کاخ آویزان بود، اما انگار هیچ ردی از آن در فهرست اموال کاخ نیست! شایعه‌هایی که در فضای مجازی منتشر شده داستان را به یک سرقت نسبت می‌دهند و گویا قوی‌ترین فرضیه این است که سرقتی رخ داده‌است، اما در چه زمانی هنوز مشخص نیست. تنها این بخش از ماجرا معلوم است که تصویر شاه قاجار سال ۱۳۷۹ در حراجی شهر کریستی به حراج رفته و به قیمت بیش از ۴۴هزار پوند فروخته شده‌است.

■ همه چیز مانند یک فیلم است

سال ۲۰۰۹ میلادی، فیلمی با نام «سرقت از موزه» با بازی مورگان فریمن ساخته شد. فیلم ماجرای چند نگهبان موزه بود که به دلیل علاقه زیاد به چند تابلوی گرانبها تصمیم می‌گیرند آنها را بدزدند. در فیلم «سرقت از موزه» نگهبان‌ها عاشق تابلوهایی هستند که از آنها نگهبانی می‌کنند و می‌خواهند به نحوی تابلوهای ارزشمند را برای همیشه در کنار خود داشته باشند، اما ماجرایی که این روزها در تهران نقل محافل میراث شده، ماجرای دیگری است.

■ اشاره به تابلو در خاطرات کمال‌الملک

سنت کشیدن پرتره از شاهان به سبک نقاشی‌های اروپایی از دوران صفویه وارد ایران شد. قاجارها هم با آنکه از دوره ناصرالدین شاه با عکاسی بسیار خو گرفته بودند، هنوز از لذت داشتن نقاشی پرتره نمی‌گذشتند. در این میان محمد غفاری، ملقب به کمال‌الملک، نقاش قاجار و از مفاخر هنر نقاشی ایران، دست به خلق پرتره‌های مختلف از شاهان قاجار زد. کمال‌الملک در خاطرات خود به کشیدن یک پرتره نقاشی از مظفرالدین‌شاه اشاره کرده‌است، ولی کسی از وجود این پرتره خبر نداشت.

رضا کسروی، پژوهشگر تاریخ و اولین کسی که مسئله تابلو نقاشی مظفرالدین شاه و فروش آن را در لندن مطرح کرده‌است، می‌گوید: «تصویر بی‌کیفیتی از پرتره مظفرالدین‌شاه در اینترنت بود که در آن امضای نقاش دیده نمی‌شد، یکی از دوستانم کاتالوگ‌های قدیمی حراجی کریستیز لندن را به من داد و در یکی از این کاتالوگ‌ها، تصویر همان تابلو با کیفیت خیلی عالی چاپ شده بود که در آن تاریخ و امضای نقاش دیده می‌شود.»

مسئولان کاخ گلستان در تلاش هستند بررسی‌های لازم را درباره اثر مفقود شده انجام دهند که آیا چنین تابلویی در اموال دوره پهلوی بوده است یا خیر

کسروی می‌افزاید: «در تابلو نام نقاش به خوبی «محمد غفاری کمال‌الملک، ۱۳۱۹ قمری» دیده می‌شود.» کسروی شرح می‌دهد که بر اساس تصویری قدیمی که از کاخ گلستان به دست او می‌رسد، می‌تواند تابلوی مذکور را بر دیوار تالار برلیان این کاخ شناسایی کند.

■ دزدی در گلستان فروش در لندن!

از پررنگ‌ترین داستان‌ها درباره پرتره نقاشی مظفرالدین‌شاه قاجار، بحث یک سرقت است. گویا این اثر سال ۱۳۷۸، به وسیله دو تن از کارکنان کاخ‌موزه گلستان سرقت می‌شود و سال بعد تابلو که معلوم نیست چطور از ایران خارج شده، از حراجی «کریستیز» سر در می‌آورد. تابلو به حراج در می‌آید و به قیمت ۴۴هزار پوند به فروش می‌رسد.

کسروی درباره سرنوشت تابلو پس از خروج از ایران می‌گوید: «تاکنون مشخص شده این تابلو پس از فروش در حراج کریستیز در سال ۷۹، در اختیار مجموعه الصباح کویت قرار گرفته و در نمایشگاه امپراتوری گل‌سرخ در سال ۲۰۱۸ در موزه لوور جزو آثار قاجاری به نمایش در آمده‌است.»

از فروش تابلوی مظفرالدین‌شاه در لندن ۲۲سال می‌گذرد و تا همین امروز هیچ شکایتی مبنی بر خروج غیرقانونی این تابلوی نفیس به ثبت نرسیده‌است. علت اینکه ایران شکایتی نکرده هم مشخص است، چون اصلاً مسئولان کاخ‌موزه گلستان در فهرست آثار ثبت شده این کاخ قاجاری، چیزی به نام تابلوی مظفرالدین‌شاه ثبت نکرده‌بودند! تنها چیزی که امروز ثابت می‌کند پرتره مظفرالدین شاه در کاخ گلستان روی دیوار بوده‌است، یک تصویر سیاه و سفید قدیمی از تالار برلیان این کاخ است که در آن به وضوح تصویر تابلوی مظفرالدین‌شاه دیده می‌شود. همین تصویر کار را برای کتمان وزارت میراث فرهنگی سخت کرده‌است. آفرین امامی (مدیر مجموعه میراث جهانی کاخ گلستان) می‌گوید: «از زمانی که کاخ گلستان ابواب جمعی داشته و تحویل آثار به امین اموال آغاز شد، اثری از این تابلو پرتره مظفرالدین شاه در میان آثار لیست‌بندی شده ابواب جمعی کاخ گلستان نبوده‌است. در واقع می‌توان گفت از همان ابتدا که شاهد تحویل آثار به امین اموال‌ها بودیم، چنین اثری در لیست هیچ‌یک از این امین اموال‌ها وجود نداشته و هنوز هم ندارد.»

امامی می‌افزاید: «نه‌تنها پرتره مظفرالدین‌شاه که در این عکس‌ها تصویر آن در تالار کاخ برلیان دیده می‌شود، بلکه سایر تابلوهایی که در این عکس دیده می‌شود، هیچ‌یک در لیست امین اموال بخش تابلوها وجود ندارد. ضمن آنکه امین اموال‌های جدید، لیست‌های خود را از امین اموال‌های قبلی تحویل گرفته‌اند. بر اساس تصاویر منتشر شده که در مرحله نخست باید اصالت آنها سنجیده شود، نشان داده شده که چنین تابلویی در کاخ گلستان بوده‌است، اما هیچ مدرکی دال بر آنکه این تابلو چه زمانی از دیوار پایین آمده، در دست نیست.»

وی همچنین احتمال خروج این اثر در دوره پهلوی را مطرح می‌کند و می‌گوید: «مسئولان کاخ گلستان نیز در تلاش هستند که بررسی‌های لازم را درخصوص این اثر انجام دهند که آیا چنین تابلویی در اموال دوره پهلوی بوده یا خیر، اما نباید فراموش کرد که در دوره قاجار مرسوم بود برخی از آثار هدیه داده می‌شدند، بنابراین اگر اثری از این تابلو در میان اموال دوره پهلوی به دست نیاید، می‌توان گفت ممکن است این تابلو در صورت تأیید اصالت عکس و تصویر آن، در دوره قاجار وجود داشته اما به دوره پهلوی نرسیده‌است.»

جبار آوج نیز که در سال‌های ۱۳۷۸ تا ۱۴۰۰ امین اموال تالار برلیان کاخ گلستان بوده‌است، می‌گوید: «کاخ گلستان اموال زیادی داشته که اکنون در کاخ وجود ندارد. به طور مثال در عکس منتشر شده، فرشی با زمینه سفیدرنگ وجود دارد که این فرش نیز اکنون در کاخ گلستان نیست، چراکه بسیاری از اشیای کاخ گلستان تا قبل از سال ۱۳۶۴ که ثبت و ضبط شوند، به مرور به موزه‌های دیگر انتقال یافته‌اند. بخشی از اموال کاخ گلستان در آن سال‌ها به کاخ سعدآباد، نیاوران و موزه جواهرات سلطنتی منتقل شده‌است. از این‌رو بسیاری از اشیا و اموالی را که در گذشته متعلق به کاخ گلستان بودند می‌توانید در سایر کاخ‌ها و موزه‌های دیگر ببینید.»

آوج معتقد است در سال‌های ابتدایی پیروزی انقلاب امکان خروج آثار از کشور وجود داشته‌است. وی تأکید می‌کند که «از سال ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۴ فهرست دقیقی از آثار موجود در کاخ گلستان تهیه شده‌است.» اطلاعات پراکنده مدیران کاخ موزه گلستان که از سوی وزارت میراث فرهنگی مجاز به مصاحبه درباره تابلوی مظفرالدین شاه نیستند، فقط منجر به کورتر شدن گره خروج تابلو از ایران و فروخته شدن آن در لندن می‌شود. هم اکنون از سوی وزارت میراث فرهنگی، اداره کل موزه‌ها و اموال منقول تاریخی مسئول پیگیری ماجرای تابلوی شاه قاجار شده و باید دید در نهایت چه بر سر این تابلوی نفیس رفته‌است.

نما | حسین کشتکار

نشر

تاریخ‌نگاری مردمی عیار «ننگ سالی» را بالا برده است

آیین رونمایی کتاب «ننگ سالی، خاطرات مردم محله علیقلی آقا اصفهان از دوره کشف حجاب رضاخانی و ممنوعیت روضه» در خانه کتاب و ادبیات ایران برگزار شد.

فائزه دره‌گزنی، محقق و نویسنده کتاب «ننگ سالی» در آیین رونمایی این کتاب در سخنانی گفت: حدود سه، چهار سال پیش پروژه‌ای با عنوان محله‌نگاری و تدوین اطلس انقلاب در شهرهای مختلف از جمله اصفهان شروع شد که در این پروژه، تمرکز ما از همان ابتدا روی محله علیقلی آقا بود. در قالب این پروژه، درباره موضوعات مختلفی مصاحبه می‌گرفتیم، اما اینکه چرا بخش کشف حجاب و ممنوعیت روضه و قحطی را به صورت مستقل کار کردیم به این دلیل است که کشف حجاب و مسائل مربوط به آن صرفاً برای ما یک موضوع مذهبی نبوده، بلکه مسئله‌ای ملی، تاریخی و هویتی است.

وی افزود: هرچند دیر شروع به این کار کردیم، ولی هنوز هم کسانی بودند که خودشان ماجرای کشف حجاب را تجربه کرده بودند یا از پدر و مادرشان خاطراتی داشتند. ما سعی کردیم این خاطرات را با توجه به وجه تاریخی آن و به همراه اسناد بیاوریم. کتاب «ننگ سالی» سه بخش دارد؛ بخش کشف حجاب را با عنوان پرده‌نشین، بخش ممنوعیت روضه با عنوان شاه‌نشین و بخش قحطی که در آن بیشتر هدفمان قحطی مربوط به جنگ جهانی دوم بوده را با عنوان شاه‌نشین نامگذاری کردیم.

دره‌گزنی تصریح کرد: ما برای این کتاب با ۲۵۰نفر مصاحبه داشتیم که صرفاً اهالی محله علیقلی آقا نبودند، بلکه ما این پروژه را به یک پروژه شهری تبدیل کردیم و با محله‌های دیگر اصفهان هم مصاحبه کردیم و سعی‌مان بر این است که این کار را تکمیل‌تر کنیم.

وی درباره علت موضوعیت پیدا کردن محله علیقلی آقا در این کتاب توضیح داد: چه قبل و چه بعد از انقلاب و دوران دفاع مقدس، افراد شاخصی که در اصفهان خیلی معروف هستند از این محله بودند. همچنین چگالی اتفاقاتی که در این محله رخ داده، نسبت به محله‌های دیگر خیلی بیشتر بوده و طبعاً اثرگذاری‌های بیشتری هم داشته است. مثلاً منزل آقای خادمی در اصفهان که حکم خانه انقلاب شهر را داشته در این محله قرار دارد که در دوره انقلاب مانند مرکز یک شبکه بوده است. از بعد تاریخی و ابنیه هم این محله اهمیت دارد و به عنوان یک محله تاریخی هم می‌تواند مورد بازدید قرار بگیرد.

در بخش دیگر این برنامه، فاطمه شایان‌پویا، نویسنده و منتقد در سخنانی عنوان کرد: درباره این کتاب که بیش از ۸۰سال از موضوعش گذشته، مجبوریم به همان حدی که صحبت شده بسنده کنیم و دستمان خیلی باز نیست، ولی بهتر است که در کارهایی هم که دستمان بسته‌تر است، حداقل از خود بافت محله استفاده کنیم. یک امتیازی که این کتاب دارد، این است که خیلی از محله‌نگاری‌ها فقط به بحث بافت سنتی و مشاغل و معماری و اینها می‌پردازند، ولی این کتاب وارد محله و به صورت تاریخ مردمی وارد شده است. این مسئله، عیار کار را خیلی بالا برده، اما خیلی بهتر بود که در میان این کار وقتی ما اسم مثلاً حمام را که می‌بریم، نقشه‌ای هم آنجا بیندازیم، یعنی اگر دستمان در جزئیات کمی بسته است، بتوانیم عیار کار را با مستندسازی‌های تصویری بالا ببریم.

■ «ننگ سالی» دستمایه محققان می‌شود

محمدرضا کائینی، نویسنده و پژوهشگر تاریخ نیز در این مراسم با بیان اینکه محله علیقلی آقای اصفهان و برخی از راویان کتاب را می‌شناسد، اظهار داشت: به دست آوردن فقط یک قطعه از تاریخ کشف حجاب، آن هم منحصراً به یک محله، کار بسیار باارزش و سختی است. کار باارزش به خاطر اینکه اینها دستمایه تحلیل محققان می‌شود، چون به اینها استناد می‌شود. بنابراین تبریک عرض می‌کنم هم به کسانی که سامان دادند این پژوهش را و هم نشر «راه یار» که کار را منتشر کرد. کار ارزنده‌ای است، مخصوصاً به این دلیل که در مورد کشف حجاب، کتاب به مفهوم واقعی کلمه خیلی کم منتشر شده است.

کتاب «ننگ سالی» در ۱۸۴ صفحه و با قیمت ۴۰هزار تومان توسط انتشارات «راه یار» منتشر شده است و علاقه‌مندان علاوه بر کتابفروشی‌ها می‌توانند از طریق سایت یا صفحات مجازی ناشر به نشانی raheyarpub.ir نسبت به تهیه کتاب اقدام کنند.

سینما

اعتراض جامعه صنفی تهیه‌کنندگان به تخلف در معرفی نماینده اتحادیه تهیه‌کنندگان

جلوی انتخابات شائبه‌دار خانه سینما را بگیرید

■ مصطفی شاه کرمی

جامعه صنفی تهیه‌کنندگان در آستانه برگزاری شانزدهمین انتخابات خانه سینما که قرار است امروز برگزار شود، با انتشار نامه‌ای ضمن اعتراض به تخلف صورت گرفته در فرآیند معرفی نمایندگان تهیه‌کنندگان در این دوره از انتخابات خانه سینما، صلاحیت حقوقی اشخاص معرفی‌شده را مخدوش و فاقد جایگاه نمایندگی اعلام کرده‌است.

صنوف مختلف سینمایی نمایندگان خود را برای حضور در شانزدهمین انتخابات خانه سینما که امروز برگزار می‌گردد، معرفی کرده‌اند. جامعه صنفی تهیه‌کنندگان به عنوان یکی از صنوف عضو خانه سینما در مورد نماینده معرفی‌شده ادعا کرده رضایت حداکثری آن صنف را ندارد، بنابراین از آن فرد با تعبیر «نماینده‌ای غیرقانونی» یاد کرده‌است. مجموع افرادی که در سینمای کشورمان به عنوان تهیه‌کننده و با اطلاق «اتحادیه تهیه‌کنندگان» مشغول فعالیت هستند در قالب چهار تشکل مجزا دسته‌بندی شده‌اند که عبارتند از: جامعه صنفی تهیه‌کنندگان، انجمن مستقل، انجمن کارگردانان و تهیه‌کنندگان و کانون تهیه‌کنندگان.

اما علت اصلی اعتراض جامعه صنفی تهیه‌کنندگان به عنوان فراگیرترین تشکل این عرصه در مورد نماینده معرفی شده به خانه سینما برای تشکیل مجمع عمومی و برگزاری انتخابات چیست؟ ماجرا از این قرار است که ظاهراً سه تشکل «انجمن مستقل»، «انجمن کارگردانان و تهیه‌کنندگان» و «کانون تهیه‌کنندگان»، بدون اطلاع جامعه صنفی تهیه‌کنندگان، تشکیل جلسه می‌دهند و با مفروض داشتن این گزاره که مجموع آنها جمعیت حداکثری (اکثریت) تهیه‌کنندگان را تشکیل داده‌اند، اقدام به معرفی منوچهر محمدی به عنوان نماینده تهیه‌کنندگان در شانزدهمین انتخابات خانه سینما می‌کنند!

نکته جالب و نقض‌کننده انگاره در اکثریت‌بودن این سه تشکل آن است که افراد عضو جامعه صنفی تهیه‌کنندگان ۵۵ درصد از جمعیت کل تهیه‌کنندگان سینما را تشکیل می‌دهند و به نوعی پرجمعیت‌ترین تشکل صنفی تهیه‌کنندگان در سینمای ایران به حساب می‌آید. این در حالی است که سه تشکل دیگر در بهترین حالت متشکل از ۴۵ درصد اعضا است که نشان می‌دهد آنها به عنوان اکثریت قلمداد نمی‌شوند. صرف‌نظر از این مورد باید توجه داشت که چنین بند و تبصره‌ای در اساسنامه اتحادیه تهیه‌کنندگان به عنوان یکی از راه‌های معرفی نماینده قانونی این اتحادیه برای شرکت در انتخابات خانه سینما یا هر کار دیگری وجود ندارد و صرفاً انتخاب نماینده باید به تأیید هر چهار تشکل برسد تا وجهه قانونی داشته‌باشد.

کتاب

کتاب روزنوشت‌های گلعلی بابایی منتشر شد

کتاب «ستاره‌های سوخته» شامل روزنوشت‌های جنگی گلعلی بابایی از سال ۶۱ تا ۶۷ توسط انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران منتشر شد.

مجموعه یادداشت‌های روزانه گلعلی بابایی در دوران هشت ساله دفاع مقدس، توسط انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران منتشر شد. گلعلی بابایی، رزمنده گردان مالک و نویسنده صاحب‌سبک ادبیات دفاع مقدس است که در بسیاری از عملیات‌های لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله(ص) حضور داشته است. وی در این روزنوشت‌ها علاوه بر تصویرسازی شرایط سخت حاکم بر صحنه‌های نبرد، به بیان حالات و دغدغه‌های خود و همرزمانش در کشاکش جنگ نیز پرداخته است. محتوای این روزنوشت‌ها به‌عنوان سندی دست‌اول و معتبر، بخشی از روایت کارنامه عملیاتی گردان مالک نیز به حساب می‌آید. این یادداشت‌ها به اهتمام حسین بهزاد، پژوهشگر و نویسنده صاحب‌سبک حوزه تاریخ‌نگاری دفاع مقدس و همکار آقای بابایی در تاریخ‌نگاری نبردهای لشکر ۲۷، تنظیم و آماده چاپ شده است. در پایان کتاب نیز آلبومی از تصاویر ارائه شده‌است. محتوای این کتاب، محصول استخراج مندرجات هفت جلد دفترچه ۱۶۰ برگی، دو جلد دفتر یادداشت جیبی به علاوه تک‌نگاری‌های گلعلی بابایی از نبردهای والفجر مقدماتی، خیبر، والفجر ۸، کربلای یک، بدر، بیت‌المقدس ۷، یک نوبت مأموریت پدافندی در دشت شلمچه، یک نوبت مأموریت پدافندی در شاخ شمیران و دو نوبت مأموریت در خطوط پدافندی جبهه مهران در سال‌های ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ است. کتاب «ستاره‌های سوخته» در ۲۹۵ صفحه و قیمت ۸۵ هزار تومان توسط انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران منتشر و روانه بازار شده است.

رویداد

خبرنگار پرس تی‌وی در فهرست ترور اوکراین!

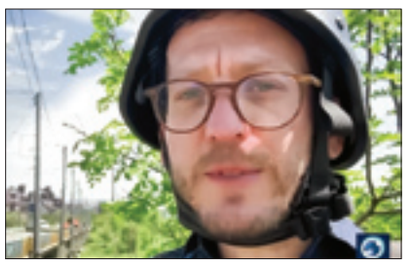

■ محمد صادقی

گروه‌های ملی‌گرای اوکراینی، خبرنگار «پرس تی‌وی» را در فهرست ترور قرار دادند.

فعالیت خبری شبکه «پرس تی‌وی» در انعکاس واقعیت‌های جنگ اوکراین برای گروه‌های اوکراینی که از سوی غرب حمایت می‌شوند، قابل تحمل نیست و با تهدید فهرستی برای ترور نام «جانی میلر»، خبرنگار شبکه ایرانی پرس تی‌وی را در آن گنجانده‌اند. فهرست ترور گروه‌های ملی‌گرای اوکراینی در یک وب‌سایت نزدیک به دولت اوکران منتشر شده است. در این فهرست نام بیش از ۳۰۰ نفر از نوجوانان اوکراینی که به روسیه تمایل دارند، دیده می‌شود. میلر می‌گوید: «این وب‌سایت به‌طور فعال با دولت اوکراین در ارتباط است. حدود بیش از ۳۰۰ کودک و نوجوان در آن فهرست قرار دارند. نام و آدرس محل زندگی این کودکان و نوجوانان در این وب‌سایت قرار گرفته است. در میان آنها نام یک دختر ۱۳ ساله هم به چشم می‌خورد. این وب‌سایت به‌طور فعال به خشونت ضد کودکان و نوجوانان دامن می‌زند.» میلر می‌افزاید: «من به عنوان خبرنگار شبکه تلویزیونی پرس تی‌وی با مسئولان این وب‌سایت تلفنی ارتباط برقرار کردم و آنها در بیانیه‌ای اعلام کردند که نام من هم در این فهرست قرار دارد. خبرنگارانی که واقعیت‌ها را گزارش می‌کنند با کابوس قرار گرفتن در این فهرست ترور روبه‌رو می‌شوند.» خبرنگار شبکه تلویزیونی پرس تی‌وی می‌گوید: «من در اینجا و در منطقه دنباس که حامی روسیه هستند، حضور دارم. ارتش روسیه و ارتش دنباس در اینجا حضور دارند. ملی‌گرایان اوکراینی در غرب این کشور هستند. با وجود اینکه آنها در غرب اوکراین حضور دارند، اما من تهدیدی جدی را از جانب آنها ضدجان خود احساس می‌کنم.»

وی خاطرنشان می‌کند: «خبرنگاران اوکراینی، سیاستمداران و شهروندان در این فهرست قرار دارند. شما با تهدیدی جدی برای زندگی خود روبه‌رو هستید. آنچه وب‌سایت به‌طور فعالانه انجام می‌دهد، این است که هرگونه انتقاد مردم از افراط‌گرایی را در اوکراین غیرممکن می‌سازد. اگر شما شهروند اوکراین باشید و از این وب‌سایت انتقاد کنید، در این فهرست قرار می‌گیرید. اگر شما از افراط‌گرایی انتقاد کنید، در این فهرست قرار خواهید گرفت.»

خبرنگار پرس تی‌وی می‌گوید: «ملی‌گرایان اوکراینی هرگونه انتقاد از افراط‌گرایی در اوکراین را با گلوله پاسخ می‌دهند. مشکل بزرگ‌تر این است که اگر همه‌پرسی در اوکراین درباره صلح با روسیه برگزار شود، بسیاری از مردم اوکراین از صلح با روسیه دفاع خواهند کرد، اما عوامل افراطی دست راستی و نئونازی‌ها از جنگ دفاع می‌کنند. این گروه‌ها به شدت از اقلیت‌ها، یهودیان و سیاهپوستان نفرت دارند. در این حالت نیز از روس‌ها متنفر هستند.»